

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 197/2026-45

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], a maloletej sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], obaja [REDACTED], zastúpených URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Pezinok v konaní sp. zn. 12P/205/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Pezinok v konaní sp. zn. 12P/205/2023 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Pezinok v konaní sp. zn. 12P/205/2023 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľom **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie každému **1 000 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Pezinok **p o v i n n ý** vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Pezinok **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľom trovy konania **1 541,12 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavným sťažnostiam **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. marca 2026 v spojení s jej doplnením doručенým 19. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 12P/205/2023. Žiada priznanie finančného zadost'učinenia 7 000 eur a náhrady trov konania.

2. Maloletá sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. marca 2026 v spojení s jej doplnením doručенým 19. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj čl. 3 ods. 1, 2 a 3, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 19 a čl. 27 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru o právach dieťaťa postupom okresného súdu v tom istom konaní. Navrhuje priznať jej finančné zadost'učinenie 9 000 eur a náhradu trov konania.

3. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 197/2026-21 z 26. marca 2026 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predtým spojené ústavné sťažnosti sťažovateľov na ďalšie konanie, a to v rozsahu namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 27 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru o právach dieťaťa postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

II.

Skutkové východiská

4. Predmetom namietaného konania, ktoré začalo na okresnom súde 7. decembra 2023 doručенím návrhu sťažovateľa, je rozvod manželstva a úprava pomerov rodičov k maloletej sťažovateľke (dcére sťažovateľa) na čas po rozvode. V súvisiacom konaní sp. zn. 12P/202/2023, ktoré začalo na okresnom súde 4. decembra 2023, sa sťažovateľ domáhal úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu. Toto konanie bolo spojené s konaním sp. zn. 12P/217/2023 o návrhu matky na nariadenie výchovného opatrenia a v júni 2025 zastavené po tom, keď sa účastníci predbežne dohodli na zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti.

5. Okresný súd v napadnutom konaní v januári 2024 vyzval odporkyňu na vyjadrenie k návrhu a maloletej sťažovateľke ustanovil kolízneho opatrovníka. Odporkyňa vo februári 2024 doručila vyjadrenie s návrhom na znalecké dokazovanie. Znalecké dokazovanie okresný súd nariadil

v decembri 2024 v konaní sp. zn. 12P/202/2023. Prvé pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v marci 2024, bolo odročené na neurčito na účel skončenia konania sp. zn. 12P/202/2023, v rámci ktorého mali manželia absolvovať rodinnú terapiu v akreditovaných subjektoch. V máji 2024 bol spis prerozdelený a pridelený novému zákonnému sudcovi. Pojednávanie nariadené na november 2024 sa neuskutočnilo a bolo odročené na marec 2025 z dôvodu nepredvolania prokurátora, ktorý vstúpil do konania v marci 2024. V marci 2025 súd odročil pojednávanie na žiadosť sťažovateľa z dôvodu prebiehajúceho znaleckého dokazovania v súvisiacom konaní sp. zn. 12P/202/2023 na jún 2025. V máji 2025 bol súdu predložený znalecký posudok vo veci sp. zn. 12P/202/2023. V júni 2025 súd odročil pojednávanie na september 2025 na účel prešetrenia pomerov manželov, ktorým mala byť maloletá zverená do náhradnej osobnej starostlivosti. V septembri 2025 okresný súd neprihliadol na sťažovateľom podanú námietku zaujatosti proti znalkyniam a pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu podania návrhu na zverenie maloletej do náhradnej starostlivosti (konanie sp. zn. 44P/219/2025). Súčasne prerušil namietané konanie do právoplatného skončenia veci sp. zn. 44P/219/2025. V decembri 2025 sťažovateľ doručil návrh na pokračovanie v konaní. V januári 2026 okresný súd vydal uznesenie o pokračovaní v konaní a nariadil pojednávanie na marec 2026. Na ostatnom pojednávaní konanom 10. marca 2026 meritórne rozhodol čiastočným rozsudkom, ktorým manželstvo sťažovateľa rozviedol (výrok I). Konanie v časti úpravy pomerov k maloletej sťažovateľke na čas po rozvode uznesením prerušil do právoplatného skončenia konania o zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti sp. zn. 44P/219/2025 (výrok II). V marci a apríli 2026 účastníci doručili odvolania proti čiastočnému rozsudku.

III.

Argumentácia sťažovateľov

6. Podľa sťažovateľov namietané konanie sa vyznačuje neefektívnou a nesústredenou činnosťou okresného súdu, keď prvé pojednávanie nariadil na 14. marec 2024, odročil ho na 14. november 2024, a pojednávanie uskutočnené v novembri 2024 odročil na 11. marec 2025. Pojednávanie v marci 2025 sa nekonalo, ďalšie pojednávanie sa reálne konalo až v júni 2025. Okresný súd nariaďoval termíny pojednávania nesústredene a neefektívne, pochybil, keď na pojednávanie konané v novembri 2024 nepredvolal prokurátora. V septembri 2025 konanie neúčelne prerušil do právoplatnosti rozhodnutia v konaní o zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti. Okresný súd mohol a mal rozhodnúť v namietanom konaní o rozvode manželstva, keďže konanie sp. zn. 44P/219/2025 nemá vplyv na rozhodovanie o rozvode. V januári 2026 okresný súd na návrh sťažovateľa rozhodol o pokračovaní v namietanom konaní. Konanie nemožno označiť za právne a skutkovo zložité. Napriek tomu nie je ani po 2 rokoch a 3 mesiacoch právoplatne skončené. Okresný súd ani len nevykonal riadne dokazovanie a nerozhodol o celom predmete konania. Vzhľadom na predmet konania a jeho význam pre sťažovateľov mal pristupovať k namietanému konaniu citlivejšie a s osobitnou rýchlosťou, čo však neurobil.

IV.

Vyjadrenie okresného súdu

7. Predmet konania je vec patriaca do štandardnej agendy všeobecných súdov, ktorá je priemerne skutkovo a právne zložitá. Opakované procesné návrhy sťažovateľa neprispievajú k rýchlemu

konaniu súdu vo veci. Vo veci prebiehajú procesné úkony a súd riadne koná. Napriek subjektívnemu pocitu sťažovateľa nie je dôvod považovať predmetné konanie za dôležitejšie ako iné poručenské veci. K skutkovej zložitosti prispievajú vzájomné hostilné vzťahy medzi manželmi, keď napriek uzavretiu dohody rodičov o zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti z neznámych príčin dochádza zo strany sťažovateľa k obštrukciám a maloletá dosiaľ nebola zverená do starostlivosti svojej tety a strýka. K uzavretiu dohody dospeli rodičia na základe toho, že maloletá odmietala byť v starostlivosti matky a podľa výsledkov znaleckého dokazovania nebolo v záujme maloletej, aby zostala v starostlivosti navrhovateľa, ktorému bola diagnostikovaná sexuálna úchyľka – hebefília, a zároveň bola konštatovaná manipulácia maloletej. Pojednávanie, ktoré sa konalo 14. marca 2024, bolo odročené (pred jeho otvorením) na neurčito z dôvodu, že v konaní sp. zn. 12P/202/2023 mali manželia absolvovať rodinnú terapiu v akreditovaných subjektoch. Súd im tak poskytol čas potrebný na urovanie ich vzájomných vzťahov, predovšetkým s ohľadom na potreby ich maloletej dcéry. Pojednávanie nariadené na 14. november 2024 bolo odročené z dôvodu, že nebolo vykázané doručenie predvolania okresnej prokuratúry, ktoré nedopatrením zo strany okresného súdu nebolo prokuratúre doručované pred termínom pojednávania. Pojednávanie, ktoré sa malo konať 11. marca 2025, bolo odročené na žiadosť sťažovateľa z dôvodu prebiehajúceho znaleckého dokazovania v súvisiacom konaní sp. zn. 12P/202/2023. Okresný súd jeho žiadosti vyhovel, hoci navrhovateľ následne po oboznámení sa so závermi znaleckého posudku (s ktorými sa nestotožnil) podal námietku zaujatosti voči znalkyniam. Pojednávanie konané 4. septembra 2025 okresný súd odročil na neurčito z dôvodu podania návrhu na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti a namietané konanie prerušil do právoplatného skončenia tejto veci. Na ostatnom pojednávaní v marci 2026 súd vo veci rozhodol čiastočným rozsudkom, ktorým manželstvo rozviedol a prerušil konanie o úpravu pomerov rodičov k maloletej na čas po rozvode do právoplatného skončenia veci sp. zn. 44P/219/2025 z dôvodu, že v uvedenom konaní sa rieši otázka, či je v záujme maloletej, aby bola zverená do starostlivosti svojim rodičom (resp. niektorému z nich) alebo iným osobám, a je podstatné, aby sa v prvom rade s definitívnou platnosťou vyriešila táto otázka.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

10. Ústavný súd pri posudzovaní namietaného konania vychádzal z kritéria výnimočnej rýchlosti požadovanej v prípadoch konaní o rodičovských právach, medzi ktoré nepochybne patrí aj konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, úpravu styku a určenie výživného na maloleté dieťa. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti hodnotil a prisúdil význam plynutia lehoty vo vývoji dieťaťa z hľadiska budovania citových väzieb k osobám, v ktorých výchove a starostlivosti sa nachádza, ako aj k osobám, s ktorými je alebo nie je v pravidelnom kontakte (pozri II. ÚS 35/01). Judikatúra ústavného súdu tak zdôrazňuje špecifickú povahu konaní týkajúcich sa rodičovských práv vyžadujúcich si prístup s osobitnou starostlivosťou (napr. III. ÚS 254/2015).

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou EŠLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

12. Predmet namietaného konania, ktorým je rozvod a úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, tvorí bežnú a štandardnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, teda nie je po právnej stránke zložitý. Prejednávaná vec však v okolnostiach prípadu sťažovateľov vykazuje vyššiu mieru skutkovej zložitosti, ktorá je daná v prvom rade komplikovanou situáciou v rodine, ktorá ovplyvnila aj samotný vzťah medzi matkou a maloletou (ktorá odmieta byť v starostlivosti matky), a tiež potrebou vykonania znaleckého dokazovania. Závery znaleckého dokazovania významne spochybňuje sťažovateľom predložený audit vedeckej spoľahlivosti expertízneho posudku, ktorý hodnotí v konaní predložený znalecký posudok ako vedecky nespoľahlivý. Ani skutkovou zložitou veci však nemožno ospravedlniť neúmernú dĺžku namietaného konania, a to obzvlášť v konaní s citlivým predmetom. Skutkovú zložitú veci ústavný súd primerane zohľadnil pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia (porov. IV. ÚS 135/2013, II. ÚS 4/2021).

13. Čo sa týka hodnotenia správania sťažovateľov, ústavný súd nezistil také ich správanie, ktoré by významne prispelo k prieťahom v konaní. Využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jeho práv v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prieťahy (m. m. I. ÚS 31/01). Zároveň dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných prieťahov v prípade, keď súd o procesných návrhoch sťažovateľa konal a rozhodoval bez zbytočných prieťahov (napr. II. ÚS 41/00).

14. Na druhej strane je potrebné poukázať na nekonzistentný postup sťažovateľa, ktorý v júni 2025 súhlasil so zverením maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, okresný súd následne odročil pojednávanie na účel prešetrenia pomerov manželov, ktorým mala byť maloletá zverená, a neodkladným opatrením rozhodol o jej zverení do náhradnej osobnej starostlivosti. Proti neodkladnému opatreniu sa však sťažovateľ odvolal, pričom zo správy kolízneho opatrovníka z júla 2025 vyplynulo, že dohoda rodičov sa nerealizuje a maloletá je naďalej v starostlivosti sťažovateľa.

15. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v namietanom konaní. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesprávna, nesústredená a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou (dohovorom) zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ na neho obrátil s návrhom, aby o jeho veci rozhodol (m. m. I. ÚS 688/2014).

16. Postup okresného súdu v namietanom konaní bol málo dôrazný a nebol v súlade s požiadavkou promptného vykonávania procesných úkonov. Nariadené pojednávania boli prevažne odročované bez prejednaní vecí, a aj odstupy medzi pojednávaniami boli s ohľadom na citlivosť predmetu konania značné. Okresný súd zostal nečinný od marca do augusta 2024, čo zrejme súviselo so zmenou zákonného sudcu. Následne postupoval nesústredene, keď v novembri 2024 musel odročiť pojednávanie, na ktoré nedopatrením nepredvolal prokurátora. V septembri 2025 súd nesprávne rozhodol o prerušení konania, a to až do januára 2026, kedy na návrh sťažovateľa rozhodol o pokračovaní v konaní.

17. Vychádzajúc z uvedených zistení, ústavný súd hodnotí postup okresného súdu v namietanom konaní ako zdĺhavý, nesústredený a neefektívny. Ústavný súd preto vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní (bod 1 výroku tohto nálezu).

18. Ústavný súd súčasne nevyhovел ústavným sťažnostiam v časti namietaného porušenia práva sťažovateľov na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže v danom prípade aj napriek konštatovaným prietahom nedostatky v postupe okresného súdu v namietanom konaní nedosahujú takú intenzitu, že by bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (čo sťažovatelia v ústavných sťažnostiach ani netvrdili). O uvedenom svedčí aj aktuálny stav konania, v ktorom okresný súd meritórne rozhodol čiastočným rozsudkom o rozvode manželstva sťažovateľa a konanie o úprave práv a povinností k maloletej na čas po rozvode prerušil do právoplatného skončenia konania, v ktorom sa rieši otázka zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti.

19. Vo vzťahu k námietke porušenia práv podľa čl. 27 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru o právach dieťaťa maloletá sťažovateľka argumentovala tým, že okresný súd nesústredenou a neefektívnou činnosťou priamo obmedzuje a porušuje jej označené práva garantované Dohovorom o právach dieťaťa. Ústavný súd zdôrazňuje, že napriek neprimeranej dĺžke namietaného konania nezistil takú intenzitu zbytočných prietahov v namietanom konaní, ktorá by mala za následok zásah do označených hmotných práv a umožňovala prijať záver o ich porušení. Sťažovateľka netvrdila (v podobe konkrétnych skutkových a právnych dôvodov) a ani ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, v relevantnej súvislosti s ktorými by mohlo dôjsť k zásahu do už označených práv (napr. k ohrozeniu životnej úrovne maloletej sťažovateľky nevyhnutnej na jej telesný, duševný, duchovný, mravný a sociálny vývoj). Ústavný súd tak ústavnej sťažnosti sťažovateľky v tejto časti nevyhovел (bod 5 výroku nálezu).

20. Keďže označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľov právoplatne skončená (vzhľadom na účastníkmi konania podané odvolania), ústavný

súd prikázal podľa čl. 127 ods. 2 ústavy okresnému súdu, aby v namietanom konaní konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto nálezu). Ústavný súd na tomto mieste dáva do pozornosti okresného súdu, že o odročení pojednávania rozhoduje súd aj v mimosporovom konaní podľa § 183 a § 184 Civilného sporového poriadku, a to v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. Preto aj v konaniach starostlivosti súdu o maloletých je možné pojednávanie odročiť len z dôležitých dôvodov a na konkrétny termín, to znamená, že odročovanie pojednávania na neurčito je zo zákona vylúčené.

21. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

22. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti svoju žiadosť o priznanie finančného zadost'učinenia odôvodnili prioritným charakterom namietaného konania, jeho celkovou dĺžkou, neefektívnou a nesústredenou činnosťou okresného súdu, ako aj nehmotnou ujmom v dôsledku intenzívneho zásahu do základných ľudských práv.

23. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). S poukazom na doterajšiu dĺžku namietaného konania, na jeho skutkovú zložitosť a na zistenú nečinnosť, neefektívnu a nesústredenú činnosť okresného súdu je podľa názoru ústavného súdu primerané priznať sťažovateľom finančné zadost'učinenie každému 1 000 eur (bod 3 výroku nálezu). Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadost'učinenia ústavný súd ústavným sťažnostiam nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

24. Ústavný súd priznal úspešným sťažovateľom (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 1 541,12 eur, ktoré vyplývajú z obsahu spisu.

25. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2026 je 396,50 eur a hodnota režijného paušálu je 15,86 eur. Základná sadzba odmeny sa pri zastupovaní druhej a ďalšej osoby znižuje o 50 % (§ 13 ods. 2 vyhlášky), teda na 198,25 eur. Úspešným sťažovateľom vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2026 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu). Spolu tak náhrada trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby u dvoch sťažovateľov ($396,50 \times 2 + 198,25 \times 2 = 1\,189,50$ eur + režijný paušál $15,86 \times 4 = 63,44$ eur) je 1 252,94 eur. Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľov zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože právny zástupca sťažovateľov je platiteľom tejto dane.

26. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (bod 4 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu